

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.18. Scholæ in Francia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

Sæcul. VIII. phetiæ & miraculorum eidem tribuitur.
 A. C. 800. Ceterum in ejus Epistolis magnus Religionis zelus, tenerrimus in amicos affectus, & singularis, qua alterius censuræ scripta sua subjiciebat, modestia dispergitur.

§. XVIII.

Scholæ in Francia.

Alcuinus Litterarum in Francia Reformato, vel saltem præcipuum, quo Rex Carolus ad insigne Opus usus est, Instrumentum habetur. Dicit ad Regem scribens, nihil magis ambobus in votis fuisse, quam ut in Francia novæ Athenæ Christianæ exurerent, & ex eis Operibus appareret, quod ad revenda ferme omnia studiorum genera operam dederit. Primo docuit in Regia, & ipse Rex honori sibi ducebat, Discipulum ejus esse, cumque ipsi scriberet, Magistrum & Præceptorem appellabat. Ab eo didicit Rheticam, Dialeticam, & in primis Astronomiam, cui plurimum temporis & laboris impedit. Aliquæ extant litteræ, in quibus Alcuinus ad quæstiones Caroli de cursu Lunæ sc̄ientantis respondet. Erat vero Carolus eloquens, facile, quæ volebat, enunciabat, & linguas peregrinas didicerat, pariter linguæ latine ac Teutonicae, quæ ipsi patria erat, gnarus. Græcam satis capiebat,

*Egin. vit.
Car.*

piebat, quamvis non ita facile eloque-
retur. Sæcul. VIII.
A. C. 800.

Præter Regem Carolum Alcuinus in
Palatio puellas regias Gisellam & Ri-
etrudem filias ipsius, Angilbertum po-
stea Abbatem Centulensem, Riculfum
deinde Archiepiscopum Moguntinum &
quosdam alios inter Discipulos numera-
vit. Post Alcuinum hanc Scholam in Ep. 9. Epig.
Palatio rexit quidam Scotus, seu potius 199. v. Mab.
Hibernus nomine Clemens. Claudius ^{præf. I. in}
vero Hispanus Felicis Urgelitani Disci- ^{Sæc. 4. §. 3.}
pulus, & exinde Episcopus Taurinensis, ^{Launoy de} Scholis.
Sacram Scripturam explicabat.

Hæc schola etiam sub Regibus sequen-
tibus stetit, cumque haberet Bibliothé-
cam, verisimile est, Aquisgrani, ubi ut
plurimum versabantur Reges, fixam quo-
que libris sedem fuisse.

Nulli alteri palmam cedebat Schola
Turonensis, in qua Alcuinus Sacram
Scripturam, Grammaticam, Astrono-
miam, ceterasque Scientias docebat.
Multi eo Magistro claruerunt Discipuli,
inter quos eminuerunt Rabanus, Archi-
episcopus Moguntinus, Simeon Episco-
pus Wormatiensis, Sigulfus Abbas Fer-
rariensis, Almalarius cognomento Fortu-
natus. Præter has Scholas aliæ in Mo-
nasteriis florebant, & brevi videbimus,
quantam sibi Schola Lugdunensis famam
comparaverit.

Theo.

Sæcul. VIII.
A.C. 800.

Theodulfus tunc temporis Episcopus Aurelianensis non ultimo loco inter Restauratores Litterarum ponendus in suo Capitulari de duplice genere Scholarum mentionem facit, de minoribus pro infantibus, quas habere quilibet Parochus in sua Parochia tenebatur, & de majoribus, ad instruendos Clericos in diversis locis, nempe in Ecclesia Cathedrali S. Crucis, & in multis Monasteriis, præsertim S. Aniani Aurelianensis, S. Benedicti ad Ligerim, & S. Lifardi Medunensis. Alia Monasteria, in quibus Scholæ præ ceteris florebant, erant Corbejense, Fontanellense, Prumiense, Fuldense, S. Gallense, S. Dionysii, & S. Germani Parisiis, S. Germani Antissiodori, Ferrariense, Anianense, & in Italia Montis Cassini. Superius meminimus Regem Carolum jam anno 789. præcepisse, ut in omnibus Episcopatibus & Monasteriis Scholæ instituerentur. Sæpe id ipsum novis mandatis inculcavit, & in Capitulari Theodonis Villæ anno 805. præter alia etiam studium Medicinæ non negligendum suadet.

*Cap. Aquisg.
c. 70.
Sup. Lib.
XLIV. §. 45
p. 421. to. I.
cap.*

§. XIX.

Alcuini Opera.

p. 1246. Ex Alcuini Scriptis quis Litterarum Status illa ætate fuerit cognosci potest. Primo occurrit parvus Tractatus de